

[Weikop.]

Forbrugerrepræsentanter i Almindelighed ved Forhandlinger i Nævn og Udvalg vil have meget svært ved at tage Stilling til mange Problemer, fordi Forbrugerne ofte mangler den Kyndighed og Erfaring, som de sagkyndige inden for de paagældende Omraader besidder i Kraft af Uddannelse og mange Aars Erfaring? Hvis derfor den højtærede Handelsminister faar Indstillinger fra Udvalg, hvor Flertallet er Forbrugerrepræsentanter, vil Indstillingerne antagelig ikke være Udtryk for Sagkundskab paa det paagældende Omraade, men Udtryk for Forbrugereerfaring. Forbrugerrepræsentation er imidlertid af Betydning og stor Værdi derved, at Forbrugerne gennem deres Repræsentanter faar Indblik i Aarsagerne til Restriktionernes Gennemførelse, samtidig med at Forbrugerrepræsentanter kan give Udtryk for de Ønsker og Krav, Forbrugerne har, og som i de fleste Tilfælde, tror jeg, maa falde sammen med Erhvervenes Standpunkt, fordi Erhvervene ganske naturligt vil have nøje Føling med Forbrugerkredsene og Forbrugerønskerne.

Mon ikke den højtærede Statsminister og den højtærede Handelsminister skal være noget varsomme paa dette Omraade? Det skulde meget nødigt komme dertil, at Erhvervene vil føle Arbejderbevægelsens Erhvervsraads Repræsentation som en Slags socialistisk Kontrollhund i Nævn og Udvalg, der gør, naar den ikke faar sin Vilje. Erhvervene kan nemlig med nogen Ret sige, at de stiller deres Sagkundskab til Raadighed for Administrationen og Ministerierne, og at det derefter bliver Ministeriernes eller Administrationens Opgave at bedømme Raadene, medens en mere eller mindre politisk Bedømmelse af Sager og Forhold ligger uden for sagkyndige Nævns og Udvalgs Opgave. For mig staaer det som givet, at denne Linie maa følges overalt. Hvis f. Eks. Partiet Venstre vil kræve, at Landbrugsraadet ligesom Arbejderbevægelsens Erhvervsraad skal optræde som Forbrugernes Repræsentant i Udvalg og Nævn, maa dette Krav afvises, fordi Landbrugsraadet i saa Fald præcis paa samme Maade som Arbejderbevægelsens Erhvervsraad kan siges at varetage Andelsbevægelsens Interesser, og det maa ikke tillades, naar der er Tale om Forbrugerrepræsentationen. Partiet Venstre og Annekspartiet Hovedstadens Venstre skylder efter min Opfattelse Erhvervene en klar Udtalelse om, hvorvidt de finder, at Landbrugets erhvervsmaessige Repræsentation bør optræde som Forbrugerrepræsentation.

Til den højtærede Statsminister og den

højtærede Handelsminister vil jeg gerne stille 3 Spørgsmaal: 1) Fra hvilke Kredse og fra hvilke Organisationer agter Ministerierne at udpege Repræsentanter til Udvidelsen af Repræsentationen for Forbrugerne i Nævn og Udvalg? 2) Betragter den højtærede Handelsminister Arbejderbevægelsens Erhvervsraad og Landbrugets Erhvervsorganisationer som berettigede til at udpege Forbrugerrepræsentanter til Nævn og Udvalg? Og 3) agter den højtærede Handelsminister at ændre Sættningen i Udvalg og Nævn, saaledes at der bliver flere Repræsentanter for Forbrugerne end for det private Erhverv?

Det er enkle og klare Spørgsmaal, som kan besvares lige saa klart, som de er stillet. Jeg tror, at Erhvervene er meget interesserede i at høre Svarene, ligesom Erhvervene med stor Interesse vil høre, hvilken Stilling Venstre og Annekspartiet Hovedstadens Venstre vil tage til de af mig rejste Spørgsmaal. Klarhed frem for Taage er et naturligt Krav fra Erhvervenes Side. Jeg venter derfor paa klare Svar.

Heick: I dette høje Ting er der givet Udtryk for meget divergerende Opfattelser af, hvilken Politik Danmark bør føre med Hensyn til Sydslesvig, og disse Divergenser findes selvfølgelig ogsaa ude i den danske Befolkning; det har vi alle sammen i frisk Minde fra de Møder, der blev afholdt forud for Efteraarets Valg. Men baade af Talerne herinde og af saa godt som alle, der har taget Ordet ude i Landet i den sydslesvigske Debat, er der givet Udtryk for Enighed om, at man vil støtte Danskhedens kulturelle Kamp dernede, og det er saaledes glædeligt at kunne konstatere, at der staaer et enigt Danmark bag vore Kulturgesandter paa deres vanskelige Poster rundt i de sydslesvigske Egne. Jeg tror, det er rigtigt, vi holder os for Øje, at den største kulturelle Støtte, vi kan yde i Grænsekampen, bestaar i, at vi formaar at holde vort Kulturtrin over, hvad der kan præsteres sydfra.

Det var her, vi i sin Tid var saa skæbnesvangert underlegne. Som Landmand behøver jeg blot at minde om den Tid, da dansk Landbrug maatte staa i Lære hos det holstenske Landbrug. Men den Tid er for længst forbi, og som paapeget af Professor Fabricius i en Artikel i „Dansk Udsyn“ for nylig, er Fremskridtene i de sidste 100 Aar kommet til Sønderjylland fra Danmark. Professor Fabricius skriver: „I gamle Dage mente man, at alle Fremskridtene kom syd fra. Nu er man ogsaa i Sydslesvig klar over, at Fremskridtslandet skal søges andetsteds.“